

Kníže Lobkowicz versus „jakýsi Jaroslav Rydlo“

Spolek pro ochranu honby a chov psů v Království českém uspořádal mezi lety 1903 až 1909 několik dalších mezinárodních výstav, ale počet vystavovaných psů postupně klesal.

V roce 1908 vyslalo na výstavu do Prahy 78 vystavovatelů jen něco málo přes 120 psů. Bylo ovšem vyhlášeno 622 (!) tříd, takže mnoho psů získalo řadu cen. Někteří majitelé a cho-

ujal. Upraví-li tento spolek své vnitřní poměry, jež půjdou českému národu k duhu, pak nepochybně, že i mnozí členové jiných zbytečných spolků a společků mile rádi sem vstoupí.“ Překvapení

posud nevíme, jakým způsobem se vůbec mezi kynology dostal, osobuje si patrně míti privilej na určování směru v odborném kynologickém světě a zasahuje do věcí, kterým nerozumí. Nebudeme dále

mlčet a vneseme trochu světla do této záležitosti. Z našich kynologických klubů, vyjma jednoho nejstaršího spolku, doposud žádný nám ničeho ze své činnosti, leda nějakého interního hledání, neukázal. Tu přichází nám na mysl, k čemu jsme u nás potřebovali nový kynologický klub, když ani staré, dobré spolky české nás tak zcela neuspokojovaly. A právě

Hlavička České Myslivosti z roku 1909

vatelé loveckých plemen psů však měli pocit, že „čeští kynologové již delší dobu postrádají svého odborného spolku, který by se věnoval výhradně pěstění a chovu ušlechtilých psů loveckých.“

Řešení odpovídalo českému folkloru: vedle několika již existujících spolků se založí spolek další, nový - „Klub pěstitelů čistokrevných psů loveckých v království Českém - Hubert“. Hned na ustavující schůzi v únoru roku 1909 bylo navrženo, aby klub přistoupil do centrálního vídeňského spolku pěstitelů loveckých psů a jako jeho člen byl oprávněn obstarat překlad rakouské rodokmenové knihy do češtiny. Jistě povzbuzením pro zakladatele klubu byl dopis, který dostali v březnu od hraběte Nostitze. Pan hrabě stál do té doby v čele „konkurenčního“ Spolku pro ochranu honby a chov psů v království Českém, ale „následkem poměrů, které tam zavládly, byl nucen svoji funkci složit“. Vzápětí ho ovšem nahradila osobnost neméně významná, Jeho Jasnost kníže Bedřich z Lobkowicz. V roce 1910 padl návrh dvou menších spolků, Zemského a Huberta, uspořádat společnou výstavu psů. „Česká Myslivost“, která sama stála o necelý rok dříve u vzniku jednoho z nich, ovšem reagovala překvapujícím způsobem: „Jediný, nepokrytý doznáno, nejlepší spolek, jenž soustřeďuje v sobě zájmy nejširší české kynologie, jest: Spolek pro ochranu honby a chov psů v království Českém a na něm tedy jest, aby se celé akce sám rázně

se ovšem brzy vysvětlilo: Výbor Spolku pro ochranu honby a chov psů se rozhodl, že upustí od vydávání svého dosavadního časopisu Z lesů a hájů, a přijme nabídku vydavatelů časopisu Česká Myslivost bratři Štětků a tento list se napříště stane orgánem spolkovým... Výzvu k uspořádání výstavy pak spolek odmítl s tím, že „v roce letošním jest již dvěma podniky vázán“.

Náhly obrat Myslivosti a její výzva ke sjednocení české kynologie ale vyvolaly prudkou reakci a slovní přestřelku v odborném tisku. Díky ní se o českém životě spolkovém v první dekádě minulého století dovídáme víc, než by bylo možno rekonstruovat ze výborových zpráv a statistik: „Za upřímné mínění byli jsme vulgárně napadeni nevěcnou polemikou, otištěnou v novém časopise Lovecko-kynologická Revue, jejíž redaktorem je jakýsi Jaroslav Rydlo,“ stýskají si vydavatelé Myslivosti. „Tento člověk, o němž

tomuto klubu nezdáli jsme se býti pochuti za naše otevřené a spravedlivé mínění; proto tedy vyvinula se nenávisť vůči bratrům Štětkům. Když seznali, jaké poměry panují v klubu, čítajícím někajících dvacet pět členů, stranili se ho.

Předseda klubu pomíjel dosavadní ustanovení a měnil sám o své vůli důležité paragrafy stanov a opět jiný příbýlý horlivec (Jaroslav Rydlo) uvolil se vydávati nový „true časopis“ s programem „kynologickým“. Časopis byl také vydán, avšak již druhé i další čísla jevila průzračnou tendenci, jakou má býti veden: Jen hodně třískat do České Myslivosti.

„Klub, ve kterém zabnízdí se již při vzniku nescornost se samovládou,“ pokračuje článek, „klub, který pouze slibý a obarvenými referáty, z nepochopení po různu otiskovanými, chce mámiti lovce - takový klub bude asi sotva prosperovat.“ Text končí ódou na Spolek pro ochranu honby a dozvídáme se, že čítá na 1500 členů. To bylo číslo na svou dobu ohromné.

Jak se ukázalo, byl to jen počátek. Opravdová „válka“ teprve měla vypuknout. *Michal Čísařovský*

Dr. Wermera suchary pro psy

jsou nejúspěšnějšími a nejoblíbenějšími krmivem: každý pes je ihned a rád žere.

Cena za 5 kg: K 3.20
 „ 50 „ 25-
 „ 100 „ 48-

frco každého nářadí.

Hlavní prodej pro br. Česko:
Jiří Vrkoč,
 PRAHA-I, Malostranská 4.

Při objednání odraďte se na tento list.

Dobový inzerát z roku 1909